Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-872
(mr. S.F. van Merwijk, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse, mr. A.W.T. Wigger, leden en mr. L.P. Stapel, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 20 september 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V. h.o.d.n. Centraal Beheer, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 4 november 2019
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Bijlage	: Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiele Instellingen van 23 oktober 2013

Samenvatting

Autoverzekering. Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister. Het Centrum Bestrijding Verzekerings-criminaliteit is van de incidentenregistratie in kennis gesteld. Consument heeft verwijdering van de registraties verzocht. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument mocht registreren. Consument heeft zijn auto op naam van zijn vader (laten) verzekeren/verzekerd omdat hij wist dat hij op zijn eigen naam geen verzekeringsovereenkomst kon afsluiten. Op die manier heeft Consument Verzekeraar opzettelijk misleid met als doel een verzekeringsovereenkomst tot stand te doen brengen die Verzekeraar - bij de ware stand van zaken - niet had gesloten. De Commissie ziet geen aanleiding de duur van de registraties te verkorten. Klacht ongegrond.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken, inclusief de daarbij behorende bijlagen:

- de door de vertegenwoordiger van Consument ingediende klachtbrief en de aanvulling daarop;
- het verweerschrift van Verzekeraar en de aanvulling daarop;
- de reactie van de vertegenwoordiger van Consument;
- de reactie van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 13 september 2019. Kort voor de zitting heeft de vertegenwoordiger van Consument laten weten dat Consument verhinderd is om bij de zitting aanwezig te zijn. De vertegenwoordiger heeft ook laten weten dat hij zijn eigen aanwezigheid niet zinvol acht, gelet op dat wat hij in de schriftelijke procedure al heeft aangevoerd. Hiervan is de vertegenwoordiger van Verzekeraar op de hoogte gesteld, waarop zij kenbaar heeft gemaakt ook van aanwezigheid af te zien. Gelet op deze gang van zaken, heeft de Commissie besloten de klacht van Consument buiten aanwezigheid van partijen en op basis van de stukken te behandelen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 De vader van Consument, de heer [naam vader Consument] (verder te noemen 'de vader') heeft van 22 december 2015 tot 19 maart 2016 een auto met kenteken [kentekennummer] (verder te noemen 'de auto') bij Verzekeraar verzekerd.

2.2 Op 18 maart 2016 is de auto gestolen. Verzekeraar heeft als gevolg hiervan een bedrag van € 12.500,- aan de vader uitgekeerd.

2.3 Nadat op 2 september 2017 een andere auto op naam van de vader bij een aanrijding beschadigd is geraakt, heeft Verzekeraar een toedrachtonderzoek laten uitvoeren naar die schadeclaim.

2.4 In het kader van dit toedrachtonderzoek zijn de vader en de broer van Consument op 23 oktober 2017 geïnterviewd. Tijdens dit interview hebben zij - voor zover relevant - het volgende verklaard:

'(…)
V: Er is door u [naam vader] ook een diefstal van [de auto] geclaimd. Tijdens de afhandeling van de diefstal van deze [de auto], heeft u aan de schade-expert beloofd om een aankoopnota van deze auto te sturen. Dit is nooit gebeurd. Wilt u mij alsnog deze nota overhandigen?
A: De gestolen [de auto] was eigendom van [naam Consument], geboren op [geboortedatum]. Dit is mijn zoon en broer. (…)

V: Wie was de eigenaar van [de auto]?
A: Dat was onze zoon en mijn broer [naam Consument].

V: Wie was de regelmatige bestuurder van deze gestolen [de auto]?
A: Dat was onze zoon en mijn broer [naam Consument].

(…)

V: Zijn u beiden of [naam Consument] bij het aangaan van een verzekeringsovereenkomst ooit geweigerd of is aan u ooit een verzekering opgezegd of is een verzekering onder voorwaarden geaccepteerd?

A: Nee

V: Bent u beiden of [naam Consument] ooit met politie of justitie in aanraking geweest en veroordeeld ter zake een misdrijf. Zo ja, voor welke feiten?

A: Nee

(…).'

2.5 Consument is op 13 november 2017 in het kader van het toedrachtonderzoek geïnterviewd. Tijdens dit interview heeft Consument - voor zover relevant - het volgende verklaard:

'(…)

V: Heeft u, ooit eerder schade geleden en geclaimd bij een verzekeringsmaatschappij?

A: Ja, ik heb eerder een diefstalschade moeten claimen. Er is toen een [merk auto] van mij gestolen.

V: Dit betreft de diefstal van de [de auto]. Er is bij de afhandeling van deze schade aan de schade-expert beloofd dat er een aankoopnota van deze auto naar hem zou worden gestuurd. Dit is nooit gebeurd. Wilt u mij alsnog deze nota overhandigen?

A: Ik heb deze nota niet meer. De nota heb ik na aankoop direct weggegooid.

V: Wie was de eigenaar van [de auto]?

A: Dat was ik [naam Consument].

V: Wie was de regelmatige bestuurder van [de auto].

A: Dat was ik ook.

(…)

V: De [de auto] heeft tot 22 december 2015 op naam gestaan van Autobedrijf [X] in Zaandam. Vervolgens wordt de [de auto] op naam gezet van uw broer [naam broer]. Vanaf 24 december 2015 staat het kenteken op naam van uw vader [naam vader]. Wat is hierop uw reactie?

A: De auto is op naam van mijn vader gezet omdat op naam van mijn vader de auto veel goedkoper te verzekeren is. Er is geen speciale reden dat de auto op naam heeft gestaan van mijn broer. Het was beslist mijn auto.

V: De [de auto] is op naam van uw vader verzekerd. Waarom is dit gebeurd terwijl u de eigenaar en de regelmatige bestuurder van de auto was?
A: Dit is omdat de verzekering op naam van mijn vader veel goedkoper is.

V: Bent u bij het aangaan van een verzekeringsovereenkomst ooit geweigerd of is aan u ooit een verzekering opgezegd of is een verzekering onder voorwaarden geaccepteerd?
A: Nee

V: Bent u ooit met politie of justitie in aanraking geweest en veroordeeld ter zake een misdrijf? Zo ja, voor welke feiten?
A: Nee.
(…).'

2.6 Bij brief van 8 maart 2018 heeft Verzekeraar aan Consument laten weten dat Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaar heeft opgenomen in het Extern Verwijzingsregister (verder te noemen 'EVR') en het Incidentenregister en dat Verzekeraar het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (verder te noemen 'CBV') hiervan in kennis heeft gesteld. Ter onderbouwing van deze beslissing heeft Verzekeraar - kort samengevat - aangevoerd dat Consument zijn auto bewust op naam van zijn vader heeft laten verzekeren, omdat een autoverzekering op zijn eigen naam door Verzekeraar niet geaccepteerd zou zijn.

2.7 Van belang voor de beoordeling van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR en het daaraan gekoppelde Incidentenregister is het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (verder het noemen; 'het Protocol') dat ten tijde van de registratie van toepassing was. De relevante bepalingen uit deze regelgeving zijn als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert primair de verwijdering van de registratie van zijn persoonsgegevens in EVR en het Incidentenregister, alsmede de intrekking van de melding van de incidentenregistratie aan het CBV. Subsidiair vordert Consument verkorting van de registratieduur van acht jaar.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft Consument de volgende argumenten aangevoerd.

- De auto is altijd in gebruik geweest bij zijn vader. Hij had de auto ook in zijn bezit. Een en ander volgt uit het feit dat de auto voor de deur van de woning van zijn vader is gestolen. De weergave van de verklaring van Consument in het interview van 13 november 2017 is onjuist. Consument heeft niet verklaard dat hijzelf de eigenaar en regelmatig gebruiker van de auto is. Voor zover de indruk zou bestaan dat deze verklaring wel juist is, dan heeft Consument op deze wijze verklaard, omdat hij van de toedrachtonderzoeker had begrepen dat zijn vader in ernstige problemen terecht zou komen en het uitgekeerde schadebedrag zou moeten terugbetalen. Consument heeft de schuld op zich willen nemen.
- Consument betwist de verklaring die zijn vader en broer zouden hebben gegeven op 23 oktober 2017.
- Consument vormt geen bedreiging voor de financiële sector. Registratie van de persoonsgegevens van Consument draagt niet bij aan de verwezenlijking van het doel van het incidentenwaarschuwingssysteem en het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector. Het belang van Consument bij doorhaling van de registratie dient dan ook zwaarder te wegen dan het belang van Verzekeraar bij voortduring van de registratie.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, aangevoerd dat Consument eigenaar en feitelijk gebruiker van de auto is en hij deze auto bewust op naam van zijn vader heeft laten verzekeren met als doel een verzekeringsovereenkomst tot stand te doen komen die bij de ware stand van zaken niet tot stand zou zijn gekomen. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft Verzekeraar het volgende – zakelijk weergegeven – aangevoerd:

- Tijdens het toedrachtonderzoek heeft de vader, zonder dat daar expliciet naar is gevraagd, verklaard dat Consument de eigenaar en regelmatig bestuurder van de auto is. Dit is tijdens het gesprek dat plaatsvond op 23 oktober 2017 door de broer van Consument bevestigd.
- Op 13 november 2017 heeft Consument ten overstaan van de toedrachtonderzoeker gedetailleerd verklaard over de aankoop van de auto. Ook heeft hij verklaard dat hij de eigenaar en de regelmatig bestuurder van de auto is. De auto was op naam van de vader verzekerd, omdat dit veel goedkoper was. Op de vragen van de toedrachtonderzoeker of Consument een strafrechtelijk verleden heeft en/of hem eerder een verzekeringsaanvraag is geweigerd of opgezegd heeft hij met ‘nee’ geantwoord.
- De Voorzieningenrechter van de Rechtbank Gelderland heeft in kort geding op 22 januari 2019 geoordeeld dat de verklaring van de vader dat de auto niet van hem zou zijn, gelet op zijn eerdere verklaring en die van zijn zoons (lees: waaronder Consument), niet geloofwaardig is.
- Op 19 mei 2016 heeft Consument een autoverzekering aangevraagd voor een ander voertuig. De vragen over een mogelijk strafrechtelijk verleden en over eerdere weigeringen/royementen is door Consument met ‘nee’ beantwoord.

Omdat in de CIS-databank een EVR-registratie vermeld stond, is de verzekeringsaanvraag op 23 mei 2016 telefonisch met Consument besproken. Bij dit gesprek was de vrouw van Consument aanwezig. Zij verklaarde dat Consument weldegelijk een strafrechtelijk verleden heeft. Consument was op dat moment voorwaardelijk in vrijheid gesteld. Daar komt bij dat op naam van Consument diverse politiemutaties bekend zijn en hij als verdachte voorkomt in twee zaken die door de politie zijn ingestuurd naar het arrondissementsparket van Amsterdam.

- Het acceptatiebeleid van Verzekeraar is gericht op het accepteren van aanvaardbare risico's; zowel financieel als moreel. De vraag naar het strafrechtelijk verleden wordt gesteld om te beoordelen of Verzekeraar voldoende vertrouwen heeft om het morele risico te willen accepteren.
  - Ten aanzien van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR heeft Verzekeraar, kort en zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd:
- Door de auto op naam van vader te verzekeren en door onwaar te verklaren heeft Consument Verzekeraar opzettelijk misleid. Hierdoor heeft Consument zich onrechtmatig jegens Verzekeraar gedragen. Deze onrechtmatige gedraging vormt een bedreiging voor de financiële instellingen of de continuïteit van de financiële sector.
- Bij het bepalen van de duur van de registraties heeft Verzekeraar als verzwarende factor mee laten wegen dat sprake is van aantoonbaar en herhaald bedrog.

4. Beoordeling

Registratie in het EVR

4.1 De Commissie ziet zich voor de vraag gesteld of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

4.2 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor Consument ernstige gevolgen kan hebben moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van Verzekeraar voor opname daarin van de persoonsgegevens van Consument. (Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en Geschillencommissie Kifid 2017-717 onder 4.2). Voor de registratie van persoons-gegevens in het EVR gelden, op grond van artikel 5.2.1 van het Protocol, waarvan de relevante artikelen als bijlage aan deze beslissing zijn gehecht, als vereisten dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren (zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, te vinden op www.rechtspraak.nl) en dat de registratie proportioneel is.

Zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude

4.3 De vraag die beantwoord moet worden is of de door Verzekeraar gestelde feiten een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude (opzet tot misleiding) opleveren en Verzekeraar dus tot de registratie over heeft kunnen gaan.

4.4 De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar op goede gronden tot zijn oordeel heeft kunnen komen dat Consument hem opzettelijk heeft misleid. Hiervoor is het volgende redengevend.

4.5 Uit de stukken in het dossier volgt dat Consument op 19 mei 2016 een autoverzekering heeft aangevraagd voor een andere auto. Bij deze aanvraag heeft Consument de vragen naar een mogelijk strafrechtelijk verleden en eerdere weigeringen/royementen met 'nee' beantwoord. Omdat uit informatie in de CIS-databank bleek dat op naam van Consument een EVR-registratie stond, is de verzekeringsaanvraag op 23 mei 2016 telefonisch met Consument besproken. Bij dit gesprek heeft de vrouw van Consument verklaard dat Consument een strafrechtelijk verleden heeft. Een en ander is door Consument niet weersproken, zodat de Commissie het voorgaande als vaststaand aanneemt. Daar komt bij dat op naam van Consument diverse politiemutaties bekend zijn en hij als verdachte voorkomt in twee zaken die door de politie zijn ingestuurd naar het arrondissementsparket van Amsterdam. De Commissie stelt dan ook vast dat Consument over een strafrechtelijk verleden beschikt en hij daarover bij de verzekeringsaanvraag op 19 mei 2016 heeft gelogen.

4.6 Verder stelt de Commissie vast dat zowel de vader, als de broer als Consument zelf hebben verklaard dat de auto van Consument was en dat Consument de regelmatige bestuurder van de auto was. Ook heeft Consument verklaard dat de auto bewust op naam van vader is verzekerd, omdat dit goedkoper was. De betwisting van Consument van zowel zijn eigen verklaring als die van zijn vader en broer, acht de Commissie ongeloofwaardig. Niet valt in te zien waarom de vader en de broer van Consument, zonder dat zij daar specifiek naar zijn gevraagd, leugenachtig hebben verklaard over de relatie van Consument tot de auto. Datzelfde geldt voor de verklaring die Consument op 13 november 2017 heeft afgelegd. Pas nadat Consument werd geconfronteerd met de maatregelen die Verzekeraar jegens hem wenste te nemen, is Consument op zijn eerdere verklaring teruggekomen en heeft hij de verklaring van zijn vader en broer betwist.

4.7 Het voorgaande in onderlinge samenhang bezien leidt tot de conclusie dat Consument zijn auto op naam van zijn vader heeft (laten) verzekeren/verzekerd, omdat hij wist dat hij op zijn eigen naam geen verzekeringsovereenkomst kon afsluiten.

Zodoende heeft Consument Verzekeraar opzettelijk misleid met als doel een verzekeringsovereenkomst tot stand te doen brengen die Verzekeraar - bij de ware stand van zaken - niet had gesloten.

4.8 Samenvattend is de Commissie dan ook van oordeel dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude en dat Verzekeraar mocht overgaan tot het registreren van de persoonsgegevens van Consument in het EVR.

Proportionaliteitstoets

4.9 Op grond van artikel 5.2.1 onder c van het Protocol dient Verzekeraar bij registratie van persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken. Bij de beoordeling van de vraag of Verzekeraar de persoonsgegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, dient Verzekeraar ook de belangen van Consument mee te wegen. De Consument die verwijdering van zijn persoonsgegevens verlangt, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij meent disproportioneel in zijn belangen te zijn geschaad en waarom zijn belang dient te prevaleren boven het belang van Verzekeraar c.q. de financiële sector.

4.10 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaar in het EVR geregistreerd. Bij het bepalen van de duur van de registratie heeft Verzekeraar als verzwarende omstandigheid mee laten wegen dat Consument bij herhaling heeft gefraudeerd door ook bij een andere verzekeraar niet naar waarheid te verklaren bij het doen van een verzekeringsaanvraag. Dit heeft ertoe geleid dat Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument voor de maximumduur van acht jaar heeft geregistreerd. Consument heeft op zijn beurt geen feiten en omstandigheden aangevoerd die zouden moeten leiden tot verkorting dan wel verwijdering van de registratie. In randnummer 4.9 is reeds uiteengezet dat de Commissie als vaststaand feit aanneemt dat Consument heeft gelogen bij de aanvraag van een autoverzekering in 2016. Verder stelt de Commissie vast dat de auto op naam van de vader verzekerd was én dat Consument is blijven volharden in zijn verklaring dat de auto niet van hem was. Afgezet tegen het feit dat door Consument geen feiten en omstandigheden zijn aangevoerd die tot een verkorting van de registratieduur zouden moeten leiden, is de Commissie van oordeel dat de duur van de onderhavige registratie van acht jaar niet disproportioneel is.

Registratie in het Incidentenregister en melding aan het CBV

4.11 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument ook voor de duur van acht jaar opgenomen in het Incidentenregister.

4.12 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol).

Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister mogen blijven staan. Nu beide registraties van gelijke duur zijn, leidt dit tot de conclusie dat Verzekeraar de registratie in het Incidentenregister voor de duur van acht jaar mag continueren.

4.13 Op grond van artikel 4.2.3 van het Protocol worden de gegevens in het Incidentenregister uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij het CBV. Nu de registraties in het EVR en het Incidentenregister gehandhaafd mogen blijven, bestaat geen aanleiding om te bepalen dat de melding daarvan aan het CBV – als Verzekeraar deze melding heeft gedaan – moet worden ingetrokken.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage
Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

(…)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.